

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 1014201102
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014201102.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Amberg Engineering Slovakia, s.r.o., so sídlom Somolického 1/B, Bratislava, IČO: 35 860 073, zastúpeného JUDr. Evou Slašťanovou, advokátkou so sídlom Tomášikova 50/A, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom Ružová dolina 10, Bratislava, za účasti: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Dúbravská cesta 14, Bratislava, IČO: 35 919 001, zastúpená AENEA Legal s.r.o., so sídlom Jozefská 3, Bratislava, IČO: 35 951 125, v konaní o preskúmanie rozhodnutia Rady Úradu pre verejné obstarávanie č. 4534-9000/2014-KR/19 z 9. júna 2014, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/138/2014-314 z 2. februára 2017, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného o d m i e t a.
- II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.
- III. Ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 1S/138/2014-314 z 02.02.2017 podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie Rady Úradu pre verejné obstarávanie č. 4534-9000/2014-KR/19 z 09.06.2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Úradu pre verejné obstarávanie č. 1628-6000/2014-ON/32 z 09.04.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal právo na úplnú náhradu trov konania. Ďalšiemu účastníkovi správny súd právo na náhradu trov konania nepriznal. Správny súd v rozsudku s poukazom na § 449 ods. 1 a 2 SSP poučil účastníkov konania, že v konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ zastúpený advokátom, že kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom a že povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

2. Dňa 27.03.2017 bola správneému súdu doručená kasačná sťažnosť zo 17.03.2017 proti rozsudku správneho súdu č. k. 1S/138/2014-314 z 02.02.2017, ktorú v mene žalovaného (ďalej aj „sťažovateľ“) spísala W.. X. P..

3. Následne bolo dňa 29.01.2018 kasačnému súdu doručené poverenie z 29.07.2016 udelené sťažovateľom jeho zamestnancovi I.. C. V., okrem iného na konanie pred súdmi všetkých stupňov za sťažovateľa vo všetkých úkonoch. Zároveň bol kasačnému súdu doručený diplom vydaný Univerzitou Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Právnická fakulta C.. C. V., ktorý diplom osvedčuje, že menovaný vykonal rigoróznú skúšku v študijnom odbore právo a podľa § 53 ods. 8 písm. d) zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov mu bol udelený akademický titul „doktor práv“ (v skratke „JUDr.“).

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel jednomyselne k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako neprípustnú odmietnuť v zmysle ust. § 459 písm. d) SSP, a to z nasledovných dôvodov:

5. Podľa § 449 ods. 1 SSP sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

6. Podľa § 449 ods. 2 SSP povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

7. Podľa § 489 SSP za vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa sa na účely tohto zákona považuje vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak bolo vysokoškolské vzdelanie získané najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby išlo v oboch stupňoch o vzdelanie v študijnom odbore právo.

8. Podľa § 459 písm. d) SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak neboli splnené podmienky podľa § 449.

9. Zo spisu správneho súdu kasačný súd zistil, že rozsudok správneho súdu č. k. 1S/138/2014-314 z 02.02.2017 bol sťažovateľovi doručený dňa 22.02.2017 a rozsudok obsahoval riadne poučenie podľa § 449 ods. 1 a 2 SSP.

10. Dňa 27.03.2017 bola správneému súdu doručená kasačná sťažnosť zo 17.03.2017 proti rozsudku správneho súdu č. k. 1S/138/2014-314 z 02.02.2017, ktorú kasačnú sťažnosť v mene sťažovateľa spísala W.. X. P..

11. V zmysle § 449 ods. 1 SSP sa vyžaduje, aby kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa boli spísané advokátom. V prejednávanom prípade kasačná sťažnosť sťažovateľa nebola spísaná advokátom a sťažovateľ ani nepredložil súdu splnomocnenie udelené advokátovi na spísanie kasačnej sťažnosti proti rozsudku správneho súdu a na jeho zastupovanie v konaní o kasačnej sťažnosti.

Kasačný sťažovateľ sa však rozhodol právne riešiť danú problematiku vo vlastnej réžii, ktorá skutočnosť vyplýva z toho, že po spísaní kasačnej sťažnosti W.. X. P., predsedníčkou ÚVO, zasal správny orgán správneému súdu poverenie zo dňa 29.07.2016 pre svojho zamestnanca I.. C. V..

12. V tomto prípade kasačný sťažovateľ zamestnáva „vlastných právnikov“, avšak v danom prípade nebola splnená ani zákonná podmienka uvedená v § 449 ods. 2 písm. a) SSP, keď sťažovateľ

jednoznačne a nesporne nepreukázal, že by kasačná sťažnosť bola spísaná zamestnancom s právnickým vzdelaním alebo členom sťažovateľa, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (sťažovateľ takýto doklad správne a ani kasačnému súdu nepredložil) a rovnako sťažovateľ nepreukázal ani to, že poverený zamestnanec na zastupovanie sťažovateľa v kasačnom konaní I. C. V. má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa tak, ako to vyžaduje § 489 SSP, keď sťažovateľ doručil kasačnému súdu diplom, ktorý osvedčuje iba to, že zamestnanec sťažovateľa I. C. V. vykonal rigoróznú skúšku v študijnom odbore právo a bol mu podľa § 53 ods. 8 písm. d) zákona č. 131/2002 Z. z. udelený akademický titul „doktor práv“ (v skratke „JUDr.“).

13. V danom prípade teda nebola splnená zákonná podmienka uvedená v § 449 ods. 2 písm. a) SSP, keď sťažovateľ jednoznačne a nesporne nepreukázal, že by kasačná sťažnosť bola spísaná jeho vlastným zamestnancom s právnickým vzdelaním, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Z hľadiska sudcovských limitov pri sudcovskej tvorbe práva ohľadne výkladu ust. § 449 ods. 1 a 2 SSP je potrebné uviesť, že i v prípade, ak je kasačným sťažovateľom orgán verejnej správy, musí taktiež spĺňať procesnú požiadavku zákonodarcu, aby kasačná sťažnosť bola spísaná osobou s právnickým vzdelaním, ktorou je v danom prípade zamestnanec sťažovateľa, pretože pri opačnom výklade tohto ustanovenia by sa vytvorilo diskriminačné prostredie vo vzťahu ku správnym orgánom, ktoré nezamestnávajú osobu s právnickým vzdelaním druhého stupňa.

14. V prípade, ak by kasačný súd „povedal“, že pri aplikácii ust. § 449 ods. 2 písm. a) SSP by nemusel kasačný sťažovateľ v pozícii správneho orgánu spĺňať zákonnú požiadavku zákonodarcu, aby kasačná sťažnosť bola spísaná advokátom (§ 449 ods. 1 veta druhá SSP), resp. osobou s právnickým vzdelaním v réžii právneho zástúpenia vlastným zamestnancom, dochádzalo by potom k procesným situáciám, že dokonca i v obdobných veciach a u obdobných správnych orgánov by musel jeden správny orgán, ktorý by nemal zamestnanca s právnickým vzdelaním druhého stupňa, dať sa zastúpiť v kasačnom konaní advokátom, ktorý by musel správne orgánu i spísať kasačnú sťažnosť, aby naplnil zákonnú požiadavku zákonodarcu. Druhý správny orgán, ktorý by zamestnával osobu s právnickým vzdelaním, by však v obdobnej veci nemusel vôbec spísať kasačnú sťažnosť týmto svojím zamestnancom a iba by po spísaní kasačnej sťažnosti (štátutárnym orgánom ako v danej veci) doložil správne súdu ex post plnú moc pre svojho zamestnanca s právnickým vzdelaním na zastupovanie v kasačnom konaní. V prípade, že by kasačný súd pripustil tento právny dualizmus, znamenalo by to určitú procesnú diskrimináciu vo vzťahu k tým správnym orgánom, ktoré nezamestnávajú osobu (osoby) s právnickým vzdelaním a sú „nútené“ nechať sa zastúpiť v kasačnom konaní advokátom vrátane spísania kasačnej sťažnosti. Takúto diskrimináciu medzi správnymi orgánmi v súvislosti s právnym zastúpením určite nechcel zákonodarcu vytvoriť pri výklade a aplikácii ust. § 449 ods. 2 písm. a) v spojení s § 449 ods. 1 SSP. Z predmetnej kasačnej sťažnosti vôbec nevyplýva, že by akýmkoľvek spôsobom participoval na jej spísaní zamestnanec sťažovateľa s právnickým vzdelaním, a teda ide tu o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné podľa názoru kasačného súdu skonvalidovať.

15. Na základe uvedeného má kasačný súd za to, že v prejednávacom prípade neboli splnené zákonné podmienky podľa § 449 SSP, napriek riadnemu poučeniu sťažovateľa o povinnosti podľa § 449 ods. 1 a 2 SSP. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 459 písm. d) SSP ako neprípustnú odmietol.

16. Žalovaný (sťažovateľ) procesne zaviniť odmietnutie kasačnej sťažnosti, keď napriek riadnemu poučeniu nesplnil povinnosti podľa § 449 SSP, z uvedeného dôvodu kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 171 ods. 1 SSP a § 167 ods. 1 SSP rozhodol tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania. O výške tejto náhrady rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP).

17. V zmysle § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 171 ods. 1 SSP a § 169 SSP kasačný súd ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko mu v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.